

Publicerad 2010-10-09 19:02 av Azalet

Tankar och känslor om hur det är att vara arbetslös

Alla är av lika värde - javisst

Känslan av panik att inte kunna andas för att man är arbetslös
den smyger sig på en nästan dagligen
och inte ett enda löfte av en politiker gör det bättre
Vi lovar att..

Javisst, det sa den förra regeringen också, och den förförre...

Alla människor är av lika värde..

Det sägs det, men verkligheten visar annorlunda

Vi har mycket att göra

No shit, är det ett löfte också

Det enda som politiker håller

är att de lyckas bli invalda av oss alla

gång på gång

oavsett block tillhörighet

Jag vill se en dag där jag kan se mig själv i spegeln

och inte känna förtvivlan för att jag har hamnat mellan stolarna

i en byråkrati som inte känner empati, förståelse

eller har ett svar på hur man kommer ur situationen

Det har blivit ett väldigt kallt samhälle där arbetsgivare

verkar ha glömt att de en gång också stod utan arbetslivserfarenhet

men fick jobb ändå

Arbetsklimatet var annorlunda förr men vi i nya generationen får lida nu

för den kalla och naiva attityd arbetsgivare verkar ha

äh det gör väl inget att en person är arbetslös jag får ju ändå lön

Det är det som gäller nuförtiden, egoismens stora framgång

Där 'jag' är det enda som betyder något och de som kämpar framgångslöst

lämnas i diket och dör långsamt eller snabbt om de inte orkar mer

Var tog humanismen vägen som det påstås av de moderna samhällen

är på frammarsch?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Azalet med Poeter.se id #33131 innehar upphovsrätten